

Από την κοσμική ευτυχία βγαίνει το κοσμικό άγχος.

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Όσο απομακρύνονται οι άνθρωποι από την φυσική ζωή, και προχωρούν στην πολυτέλεια, τόσο αυξάνει και το ανθρώπινο άγχος. Και όσο απομακρύνονται από τον Θεό, επόμενο είναι να μην βρίσκουν πουθενά ανάπαυση. Για αυτό γυρίζουν ανήσυχοι ακόμη και γύρω από το φεγγάρι – σαν το λουρί της μηχανής γύρω από την τρελλή ρόδα – , γιατί ολόκληρος ο πλανήτης μας δεν χωράει την πολλή τους ανησυχία.

Από την κοσμική καλοπέραση, από την κοσμική ευτυχία, βγαίνει το κοσμικό άγχος. Η εξωτερική μόρφωση με το άγχος οδηγεί καθημερινώς εκατοντάδες ανθρώπων (ακόμη και μικρά παιδιά με άγχος) στις ψυχαναλύσεις και στους ψυχιάτρους και κτίζει συνεχώς ψυχιατρεία και μετεκπαιδεύει ψυχιάτρους, ενώ πολλοί ψυχίατροι ούτε Θεό πιστεύουν ούτε ψυχή παραδέχονται. Επομένως, πως είναι δυνατόν αυτοί οι άνθρωποι να βοηθήσουν ψυχές, αφού και οι ίδιοι είναι γεμάτοι από άγχος; Πώς

είναι δυνατόν ο άνθρωπος να παρηγορήσει αληθινά, αν δεν πιστέψει στον Θεό και στην αληθινή ζωή, την μετά θάνατον, την αιώνια; όταν συλλάβει ο άνθρωπος το βαθύτερο νόημα της ζωής της αληθινής, τότε φεύγει όλο το άγχος του και έρχεται η θεία παρηγοριά, και θεραπεύεται. [περισσότερα...](#)